د تذکرة الاولیا ډیجیټل نسخه

د کتاب نوم تذکرة الاولیا
لیکونکی سلیمان صابزی ماکو
د کتاب د لیکلو کال ۶۱۲ هجری قمری، ۱۲۱۵ میلادی، اته سوه دوه دیرش قمری او اته سوه اته شمسي کاله پخوا
د لیکلو ځای د ارغسان ویاله جنوبی افغانستان. د ارغسان ویاله یا سین چي ۲۶۰ کیلومتره اوږد دی د کلات او کندهار په جنوب کي تېرېږی او د ارغنداب په سین ورګډېږي Google Earth دلته د ګوګل ارت لِنْک کْلِک کړی چی د ماکو کلي اود ارغسان د سین جغرافي موقعیت وګوری. ماکو د کندهاربنارښخه، په نقشه کي، شپوږدېرش کیلومتره لېري دي او د کندهار په جنوب شرق کي د ارغسان سین پر جنوبي غاړه پروت دئ.
د دې قلمي نسخې د لیکلو تاریخ او د کاتب نوم ندي معلوم دغه ډیجیټل نسخه کټ مټ د قلمی نسخې ښخه را نقل سوه او هیڅ ډول لاس ندی پکښي وهل سوی. ددې کار هدف دا وو چی د پښتو یوه زړه املا او یو زوړ رسم الخط په ډیجیټل دنیا کي نور هم زیات معرفي سي او نوی نسل ووینی چي لرغونو پښتنو پښتو ښنکه کښله. د متن او املا امانت ساتل سوی دئ او

د کاتب تېروتني ندي اصلاح سوي او پخپله اصلي بڼه پرېښوول سوي دي
ورډ پراسسنګ په ګوګل ډاکڅز کي سوی دئ.
د تفصیل د پاره تذکرة الاولیا په alamahabibi.net کي وګوری.
قلمي او ډیجیټل نسخې لاندي وګوری.

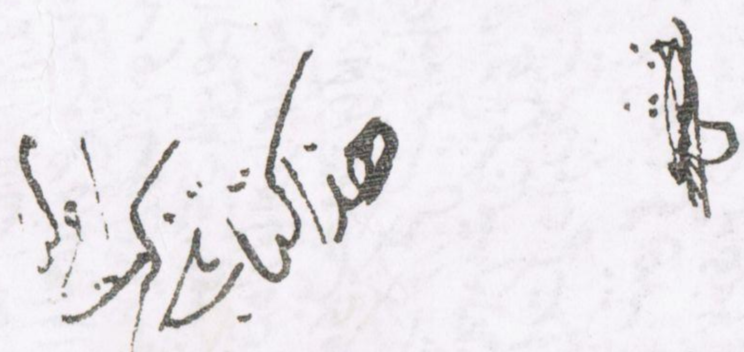

(1) A

بسم الله الرحمن الرحيم

وایم حمد و سپاس د لوی خاوند او درود پر محمد مصطفی صلی الله
علیه وسلم چې دی یار د زړګو نیټو او رحمت د عالمونو لوی لوی
رحمتونه نازل وي د ... اشنازي تیر آل او یار نو چې ژوند ... جهان
پا ... د روښنان الماله غریب خاوری سلیمان ... دیار
خان ما کو صاحبزي نجي په ... دا رغسان نو سبز او ... د مرکو یا ... م
... سن د ... لیس شیز صوه د ... تللي ... او د ... ب ... عوا د
کلیوکر ... اقدا اولیا او د ... صلبوم بالکل ... لوی م
کا ملال مرندل او ددوی ... خا کیای ... او مرکلد ... ر
داری ... د ... ږه په کور ... نتهای ... او ... بیا م
پا تیدل ... اوله ... ستران ... اوا ... مخوکا میدالو و کار
او دوی ... د ... تیلولی اوس ... قدو ه
لواصلین شیخ شباح ... د خدا ... پیر ... لوی ن
... لولوی ... او ... کاندی ... شیخ ... ۵ ... عمر
د کسي بانډ کا او ... د ... او د ... شنبد ... د ...
او روزه ... د ... عبادت ...

د ب

نقل ستی کاندی یا الفوچی پ روزنګار د تسبیح ښلئیئی
کښل د ده ورورچی سم من نوصید او پر تشیخ
خوراګران ځو سم بن ندرلړزا من او ترکد یل
بیلل ورور ت بقنی خیل څوی اسماعیل ورکا ده
او لوی سو د سم بن پ کا نه خدای مهربان د
اسماعیل پ برکت سم من ت نصیب کړ
دوی زادن یچی او س تر وس تر سو کنهود) د معلم د
اسماعیل مرقد مبارک واقع دی د کښی پېر غرچ
زه سلطنت تملی ونم نقل کاندی یچی ببهتی سپاټ و میرې سو
نو ده ب تر کاله ښخت ستا بیر او ر ب ت ب د ته
است کا ځه بچا زامه کال او د سم بن او پر ښتنی ب
کول کښی برکت کښمن ده بادار قبول ید د د ته
خواست او د که سو ... د لیشنی د ه ر

چپ کړل فقل کاوه شي پچي شينخ ستنې ببېد ر ت

په بېر دا سنيري لولوس او د کسي غ کښي ب

کمر چيد پ ښتي لوی خزای لوی حزای شنا پ

مېنه پ مر نجای غ ملاله دی د رناوی کښې

لمقل زوی پ نجاري کښي ک لته د دغړ و طني

زمن کېز دی د بيکني پلني داو کښم چیه چپر کړې

خدای لوی لوی خدای د لته لبن زمن او ر

بل د ل وره کور مکی د ه و لما بور جل د ی

صمين ستنا کښې من مهښتد بو بل د چا پ

مله تله نه بو سکه و مزک تغښنه

ستله د د مړو و ذله نا د د پا لاز ستا د خدا ؟ لوی خدا ی

لو د ر

تلاکاوه شي چې روږنګار د غازي شهاب الدین سره چې علم و
شیخ ملک یار تخت شین بستان سره ملګری و د شهاب الدین تحت
دیلي تسمي تنغه شنیز ځاځي هانوې ورومنا مره او هم شوري کامهر
شو نقل کاوه شي چې بو بله کښي مسلمانان ته پښتانه [illegible]
کفار ځریږي کمپلر ناوي مسلمانان شي کهار کفار و رکیدار و
بیا او د شنبه برې د کمپي تا تاب شیخ ملیار اغلي اوس د بنس
غل و کاوه او د سترت و وژل نور و مسلمانانو هم
د ملکیار ترا مهح توري و کبس او د شنبه سره و هم و یمل
و شنبه ستر ښتن دوی ت پ مسمان ته شیخ د رکړ
لو سوب او برې چې ګواهم نه و ب بر نه شنوی د
بیا شیخ ښتی شیخ ښاه کښې بو بله کښي ملیار د
نازکی و د هل چې غازیان جبار بیلیا اود پښتو د اوس
ور پښتو شول شنبه موږ ل دی او س صوبه غل د ی

اسواد دبیل دی فاۓ بانو ہور ی تھستن موصل دی وری تری
کمرےہا دبنن مو سیر کسر من منگلی سسر ی کمری نخلہ سیہ لیستبو
نخستلی مو مل دی تک بھنگ کمرے زیرون ہیر برکی سو ا
یی زمری لیون اسلام راتحہ دی تھسبتن ہومل دی
تخارہ بانو راشی تہول شاہو خوانی دشتہا سیھلا مشی یشم
مو مل سی تقل دو شی یی شیخ ملبا ستان بہ تلی تنلر
شیخ اسماعیل سنتر ستان یار کی وہل او سبوغ بہ گا
داشیخ د سمرتا بجوہ و نشتہ کمرلہ ابلیس سی ابلیس
لعین ہنکارہ شی ملیتہ ور گمرا ہوشر شما تہول اسرتحا نحور تیا ہ شی
سمرکا وران شی لہ ابلیس ہوخ دیس ہہ کتارہ شی سمرکا
وہ ان شی کمرتا ابلیس ضرنج کی نو سی بلہ نندارہ
شما کتب سمرہ المیسرات بر شو سو بر کوم ۹۵ ہ نکاہ شی

او

نقل مسکن کاوه شي پچې بختیاري مستر ستان و
لاړ نه سر نه شوم ري مخد کرامات پچې هو
د کبل اده بیل موسی پچې مستر پلار و د قطب
ملکی وله بختیار الوتخه اده منشت و پر الواد
پچې سیند بالشی لمرغونی بوی د موسی شیخ
احمد ست لوی ستان ور کړ شوی د ستنر لاس
ج نیز و کړو بید او پر نزی د ستن بزغوواه
د خدای حقی پر سب رالل بیمی تخوځې بیما
شنو رو کړ بی بختیار پسنتوسن زی کمزیر او بی

نو ښیو ښینه خدای ته نار کړه غلبلی کړ پاڅه کښی لړ ښینه ځي

لیدا دی عریدم زړه سوری سوری کړه راشه و

ګوره ملوکی په بیلتون کی د وباسم لږ خوږ ښم زړه کښی ګوتا

راشه و ګوره ملوکی راشه ګوره ملوکی د بیلتون اور دښنا

بل دی سر لمبی می زړه کښی شو بخی لیونی یم دین شو ختم زړه

تکه بیلو تښی راشه د ګوره ملوکی راشه و

ګوره ملوکی راشه و ګوره ملوکی غوږ ولی دی اور

بل دی اور ترا په زړه کی بل دی زه بدبختیار ناوری

ایری شوم په اور شوی م کوګل دی راشه و ګوره ملوکی

راشه

بسم الله الرحمن الرحيم

وایم حمد و سپاس د لوی خاوند او درود پر محمد مصطفی
صلی الله علیه وسلم چی دی بادار د کونینو او رحمت د ثقلینو
لوی لوی رحمتون د وی د ںغه استازی پر آل او یارانو چی
دواړه جهان پ دوی د روښان اما بعد زه غریب خاوری
سلیمان ځوی د بارک خان ماکو صابزی چی پ ویالہ
د ارغسان ںوسبڼم او پ د مزکو پایبڼم پ سن دوه لس شپڼ
صوه د ںجری تللی وم او د پښتنخا پ راغو او کلیوګرځیدم
او مراقد د اولیا او واصلینو م پلټل او پر ںر لوری م کاملان
موندل او د دوی پ خدمت خاکپای وم او ںر کله پ سلام
ورته ولاړ چی ل د سفره پ کور کښ کښنستم او تںاک م
وچاود د پښوبیا پا ښیدولم او لہ ښښتنه م مرستون شوم چی
احوال د ںغو کاملانو وکاڼم او دوی چی ںغه ویناو پات کړد
او پښتانہ پ لولی اوس ذکر قدوة الواصلین شیخ مشایخ بیټنی
چی د خدای پ پیژندګلوی تر ټولو لوی و او بزرګ نقل
کاندی چی شیخ بیټنی ںوسید پ غره د کسی باندی او ںلتہ

دیره او د ب ىىر کلہ ځىنتن باله او روزه ب و پ شپو بہ د
خدای پہ عبادت بخت ب و

٢

نقل ىىسی کاندی یارانوچی پ روزګار د شیح ىبتنی کىں دده
ورور چی سړبن نومید او پر شیخ ىىم خورا ګران و سړبن نہ
درلو زامن او ىىر کلہ ب ویل خپل ورور ت ىبتنی خپل ځوی
اسماعیل ورکاوه او لوی سو د سړبن پ کالہ خدای مهربان د
اسماعیل پ برکت سړبن ت نصیب کړ دونی زامن چی اوس
تر وس تیر سو ګىون د ىىغو د اسماعیل مرقد مبارک واقع دی
د کسی پر غر چی زه ىىلتہ تللی وم نقل کاندی چی ىبتنی
سپین ږیری سو نو ده ب ىر کلہ ځىنتن ستایہ او رب ت ب
درخواست کاوه چی زما پہ کال او د سړبن او غرغښتی پ
کول کىں برکت کىنسږده بادار قبول کړ د د درخواست او
ډکہ سوه مزکہ د پښتنخا د دوی

٣

پ کول نقل کاوه شی چی شیىخ ىبتنی ب ډیر تر ډیر دا
سندری لولولی او د کسی غر کىں ب ګرځید پ شپی لوی
خدای لوی خدای ستا پ مین پ ىر ځای غر ولاړ دی
درناوی کىں تول ژوی پ ځاری کىں دلتہ د د غرو لمنی
زمږ کږدۍ د پکىں پلنی دا وګړیہ ډیر کړی خدای لوی لوی

خدای دلتہ لڕ زمڕ اور بل دی ووڕ کورگی د ووڕ بورجل دی مین ستا کی مڕ میشتہ یو بل د چا پ ملہ تلہ نہ یو ںسک و مزکہ نغښتہ ستا د د مړو ودہ لہ تا د دا پالنہ ستا د خدای لوی خدای لوی

۴

نقل کاوہ شی چی پ روزگار د غازی شہاب الدین چی پڕ کفر یرغل و شیخ ملکیار چی غرشین ستان و ںںم ملگری و د شہاب الدین چی پ دیلی کښ ںںغه ستر واکمن ټاټوبی وروښاندہ او ںم ںںوری مړ شو نقل کاوہ شی چی پ جوبلہ کښ مسلمانان تر شا ولاړہ او کفارو بری وکړ لر ن و چی مسلمانان شی د کفارو پ کټارو پنا او دښنہ بری وکړ چی نا څاپ شیخ ملکیار راغی او پر دښن یرغل وکاوہ او ډیر رښت ووژل نورو مسلمانانو ںںم د ملکیار تر اړخ توری وکښی او سرہ ومړوړل دښنہ ستر څښتن دوی ت پ مړان د شیخ ورکړ لو سوب او بری چی پخوا ںںم نہ و پ برخہ شوی د چا ںںیځکلہ پ ںںځ ځای کښ پ جوبلہ کښ ملکیار دا پاړکی وویل چی غازیان وپاریدل او پ څر د زمریو ورتوی شول څښتن مو مل دی اوس مو یرغل دی

اٮسواد د بل دی غازیانو ګوری ځښتن مو مل دی توری تىری
کړی دښن مو پرکړی منګلی سری کړی ځلہ ب تښتو ځښتن
مو مل دی ک ټینګ کړو زړون پر بری یون چی زمری یون
اسلام را ځخہ دی ځښتن مو مل دی غازیانو راشی ټول
شاوخوا شی د شہاب پہ ملا شی ځښتن مو مل دی نقل کاوه
شی چی شیخ ملکیار ستان بہ تل تتلہ د شیخ اسماعیل ستر
ستان پاړکی ویل او ږغ ب کاوه دا شیخ د سړبن ځُوی و تښتہ
وکړ لہ ابلیسہ چی ابلیس لعین ښکاره شی ىلتہ ورکہ پلوشہ
شی ټول نړی توره تیاره شی سړی وران شی لہ ابلیسہ غوځ
د پس پ کټاره شی کہ ىر چا ابلیس خرځ کی نو ىی ىلہ نىداره
شی ک سړی ابلیس ت پړ شو نو پر کور د ویر ناره شی او

۶

نقل ىسی کاوه شی چی بىختیاری ستر ستانه و لہ د نہ سرګند
شوی دی ىىغہ کرامات چی مو وکښل او وویل موسی چی
ستر پلار و د قطب تللی و لہ بىختیارانو ځخہ او میشت و پر
ایواد چی سیند بالہ شی لرغونی برتہ ځُوی د موسی شیخ
احمد ت لوی ستان ورکړ شوی د سننر لاس ده ونیو وګروىید
او پر نړی د ستن ږغو واه د خدای وګریہ ب رابلل پ سمی

ځو چی ښمیا شو د وګړیہ ښختیار پ پښتو سندری کړینہ اوښي

٧

توښیوینہ خدای ت نار کړغبلی کړ پاړکی لرینہ چی یو دا دی ویر م زړه سوری سوری کړ را ت وګوره ملوکی پ بیلتون کی د وباسم لہ خوږمن زړګی کوکی را ت وګوره ملوکی را ت وګوره ملوکی د بیلتون اورون بل دی ںر ګړی می زړګی ځوځی لیونی یم د مین ځوځم زه لکہ پیلوځی را ت وګوره ملوکی را ت وګوره ملوکی رات وګوره ملوکی غوړولی دی اوربل دی اور زما پ زړګی بل دی زه ښختیار خاوری ایری شوم پ اور ځوی م کوګل دی را ت وګوره ملوکی را ت